

Zene

A szenvedélyes gitármágus elvarázsolja a közönséget

12 MAY 2019
BY WEI SZERKESZTŐSÉG

Az ifjú gitárművész, Gabor Amadeus május 31-én egy igazán különleges produkcióval várja a Kapolcsra látogatókat. A Piazzola Forever című koncerten Horgas Eszter fuvolaművésszel a dél-amerikai ritmusok és a tangó világát idézi meg, mely egyedülálló előadásnak ígérkezik.

Május második felében megjelenik a latin jazz gitárművész első szólólemeze, amelyen nagyrészt olyan művek hallhatók majd, melyekben megjelenik Astor Piazzola világhírű harmonika művész és a tangó érzésvilága. A május végi koncert és a szólólemez is egyfajta kifejező eszköz, amellyel a fiatal művész szeretné átadni az embereknek a

gondolatait, hogy érdemes odafigyelni az apró dolgokra is. Szerzeményeivel a pillanat örömeire próbál ösztönözni és arra, hogy így próbáljunk meg adni egymásnak.

Gabor Amadeus zenei pályája még az általános iskolában kezdődött egy gitárral, amelyet a szekrény tetején talált nagymamájánál. „- Semmi jele nem volt, hogy én valaha bármilyen hangszeren fogok játszani – kezdi a mesélést. Annak rendje és módja szerint sportoltam, tanultam, majd miután az énektanárom felhívta édesanyám figyelmét arra, hogy valami zeneiség igen csak motoszkál bennem, elkezdtem zeneiskolába járni. Többféle hangszer kipróbáltam, de egyik sem fogott meg, egészen addig, míg a nagymamánál fel nem fedeztem egy régi gitárt. Azonnal éreztem, valamit kezdenem kell vele.”

A Szentendrén egy átlagos munkáscsaládba született fiút bár szülei nem szánták zenésznek, mindvégig támogatták. „- Műszerész apukám mindig mondogatta, hogy színésznek, zenésznek ne menjek, de azért a saját világképén belül ő is mellettem állt” – emlékszik vissza a zenész. „- Anyukám viszont nagyon figyelt rám és minden eszközzel támogott. Ha szerettem volna egy új hangszer, mindig ösztönzött, hogy persze, adjuk el a régit és vegyünk egy újat. Vicces történet a gyermekkoromból, amikor a Zenebutik című műsorban szerepeltem, egy cég felfedezett magának és kaptam tőlük egy mestergitárt, ami olyan drága volt, mint egy autó. Nem is mertem otthon elmondani. Anyukám persze megtalálta és amikor elmeséltem, hogyan került hozzám, elment az ajándékozó céghez, ahol megnyugtatták, hogy ez teljesen rendben van így. Így végül megtarthattam a gitárt.”

Tizenkét évesen már biztos volt benne, hogy zenével kell foglalkoznia, hiszen semmi mást nem csinált nagyobb kedvvel és energiával, mint a zenélést és elképzelni sem tudott volna már mást, mint a zenében kiteljesedni. „Egy idő után már elvárásaim voltak magammal szemben és szerencsére a szüleim mindig hagyták, hogy azt csináljam, amit szeretnék, nem kérték, hogy mindenben tökéletes legyek” - folytatja a mesélést.

www.gaboramadeus.com * All Rights Reserved * Fotó: Godó Sanyi

Az Erkel Ferenc Gimnáziumban ugyan nem volt könnyű helyzetben, de egyik tanára meglátta benne a tehetséget és felkarolta, ő pedig elindult a nagy álmok és Al di Meola nyomában. „Ő az a zenész, akiben a játékosság és a szenvedély folyamatosan jelen van és nem öregedett bele a feladatba. Kamaszkoromban álmodtam egy merészet és tíz évvel később összejött. Fantasztikus érzés volt találkozni vele, ugyanúgy viselkedett, mint egy hétköznapi ember, úgy beszélgetett velem, mintha a fia lennék.”

Gabor az évek során sokféle műfajjal megismerkedett: játszott egyházi zenét, klasszikus és beatzenét, megtanult heavy metalban és blues-ban gondolkodni. De mindegyik műfaj túl kötött volt számára és egyre inkább úgy érezte, hogy egyik sem engedi meg azt a szabadságot, amelyre neki szüksége van az önmegvalósításhoz: hogy ott és abban a pillanatban azt játsszon, amit szeretne. „Nyilván az én zenémnek is van váza, de nem szeretném, ha az pontosan előre megírt, mert szerintem az megöli a zene születését, amely az egésznek a lényege” – mondja. „- A magam lassú módján igyekszem megőrizni, azt, hogy mindig legyen kedvem és örömöm a zenéhez és idővel ne égjek ki. Nagyon kell arra vigyázni, hogy amit csinálok, az visszafelé is öröm legyen. Annyit küzd az ember magával zeneileg és technikailag, hogy kell, hogy legyen belőle más is, amit meg akar mutatni.”

A gitár technika és a többféle tudás a latin jazz világába vezette, ahol úgy érezte, hogy itt végre lehetősége van szabadjára engedni a fantáziáját és megélni azt, hogy az érzésein és a hangulatán múlik, hogy a lírai, vagy a technikásabb oldala mutatkozik meg jobban.

Többször kellett megtapasztalnia, hogy egy művész számára a türelem és a kitartás mennyire fontos, főleg azokban az időszakokban, amikor valami nem megy és megreked. „- Nagyon sokszor sírtam és nem hittem el, hogy nem megy, hiába gyakorlom hónapok óta. Számomra nagy vízváltó, megérezni azt, mennyire tudok uralkodni magamon és mennyire vagyok kitartó. Az a legnehezebb, amikor ülsz kettesben a gitárral, és hiába küzdesz magaddal, nem megy. De nem adhatod fel. Nem is adtam fel soha. Rájöttem, hogy ilyenkor jobb, ha megadom magamnak az esélyt arra, hogy érjen egy kicsit a dolog, mert ami az ember agyában van, az ott motoszkál, csak időbe telik, mire az agy és a kéz összeépül.”

Al di Meolán kívül meglepő módon a Pokolgép együttes gitárosa, Kukovecz Gábor volt nagy hatással rá, akitől emberileg és szakmailag is nagyon sokat kapott. „- Amikor az ember egy metálgitárossal beszélget, először megijed és azt hiszi, hogy minimum megeszi reggelire, pedig ő egy nagyon szerény, barátságos, csupa szív férfi. Láttam, hogy milyen ember és szerettem volna, ha átadja a tudását nekem. Mindig volt ideje arra, hogy nekiüljünk és különböző művészekről különböző technikákat mutasson. Arra ösztönzött, hogy csak játszak és nem akart semmit a fejembe erőszakolni. Ahogy nőtt bennem a zenei gondolatiság, egyre inkább megtapasztaltam, hogy mennyi lehetőség van a kezemben, hogy kifejezhessem magam” - meséli merengve. „- Kukovecz Gábor volt az, aki felnyitotta a szemem. És akkor lesz igazán szerény az ember, amikor eljut valahova és rájön, hogy még mindig mennyi mindent nem tud.”

Horgas Esztert is egy Al di Meola koncerten látta meg először és már akkor elhatározta, hogy egyszer helyet cserél a világhírű gitárossal, hogy a gyönyörű fuvolaművésszel ő játszhatson a színpadon.

„- Eszter is az a művész, aki nem csak egyszerűen kiáll és a színpadra, hanem minden energiáját beleadja a játékába. Amikor 2015-ben először találkoztunk azonnal megfogott a merészsége és az egyedisége. Bármikor újjá tud születni és soha nem adja fel, amit a legjobban a Carmen című produkciója bizonyít”.

2019.Május 31. 17H

Piazzolla

Forever

Horgas Eszter

Gabor Amadeus

Bondoró Utcaszínház Fesztivál

Kapolcs

Jegyek : www.bondoro.hu

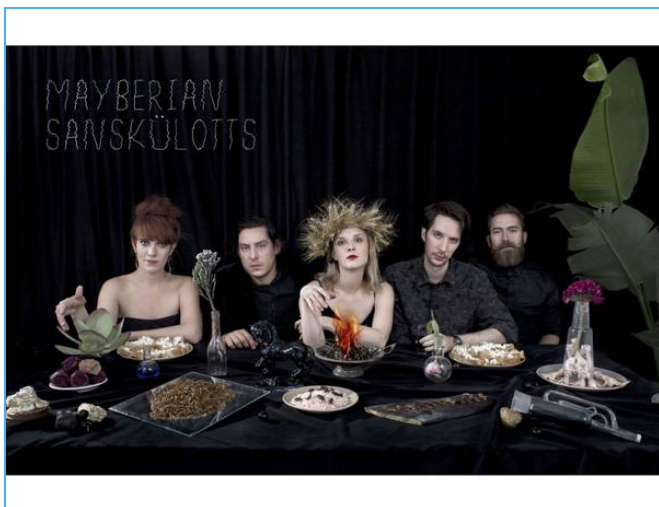
Május végi koncertjük első felében bemutatásra kerülnek Gabor Amadeus saját szerzeményei is, majd a világhírű tangóharmonikus Astor Piazzola műveit együtt adják elő a közönségnek. Mindketten többször is játszották már ezeket a műveket, de most először fogják majd közösen, így mindkettőjük gondolatai és érzései is egyszerre jelennek meg az előadás során a fuvola és a gitár közös játékaival.

„- A tangó egy csodálatos dolog.” – folytatja a gitárművész. „- Benne van a férfi és a nő közötti szenvedély, a kíváncsúság, a lendület ... Gitáron nem könnyű tangót játszani, mert nagyon más érzések vannak mögötte, de mégis imádom, mert gondolkodni kell zenélés közben. Piazzola zeneiségében egyszerre van jelen a drámaiság, a szomorúság és a hirtelen nagy változások. Amikor először hallja az ember nagyon kiszámíthatatlannak tűnik, de nekem éppen ezért tetszik annyira. Olyan dallamokat épít, amelyek finoman és szelíden másznak az ember fülébe, mégsem unalmasak soha. Eszterrel ő a közös többszörösünk, minkettől számára ő az alap. Astor Piazzola volt az a zenész, aki a tangót közérthetővé tette, mely után már nem csak egy tánc volt alkalmazott háttérzenével.”

Az izgalmasnak ígérkező koncertnek az első Bondoró fesztivál és a festői Kapolcs ad otthont és ahol Gabor és Eszter után Lovasi András is a fellépők között lesz. „- Nagyon szeretném, hogy az emberek megtudják, hogy vannak olyan művészemberek, akik ebben a rohanó világban egy kicsit lassabban működnek. Mindig szurkoltam magamnak, hogy meg tudjak szólalni és azok a dolgok jöjjenek ki belőlem, amelyeket szeretnék átadni a közönségnek. Mert egy idő után, ahogy életem az életet és teltek az évek, jöttek a szerelmek, a csalódások, a tragédiák és ez az egész elkezdett hatni rám. Egyszer csak előjön és tudok már olyan fájdalmas dolgokról zenélni, hogy szinte újra élem az egészet.

Édesanyám halála után írtam egy dalt, amelynek az a címe, hogy Hiányzol. Ezt Biatorbágyon játszottam el egy karácsonyi koncerten, amelynek a végén odajött egy anyuka a kétéves kisgyermekével és elmondta, hogy nem tudja, hogy mit csináltam, de a koncert közben a gyerek szeméből elkezdtek potyogni a könnyek. És az anyuka ezt megköszönte. Nekem is annyira jó érzés volt, hogy szavak nélkül csak a zene energiájával egy ilyen csöpp gyerekek tudtam adni valamit. Ilyenkor csak azt sajnálom, hogy a szüleimnek nem mutathatom már meg, pedig nagyon büszkék lennének rám.”

Kapcsolódó cikkek:

Courtney Barnett előzenekara a magyar Mayberian Sanskülotts lesz!

Pápai Joci: jól sikerült a felkészülés az Eurovízióra

Igazi zenei csemege: PIAZZOLLA FOREVER